

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl asistentkou soudce Mgr. Nikolou Feixovou ve věci žalobce K [redacted] M [redacted] narozeného [redacted] bytem v [redacted] proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, o zaplacení 20 000 Kč s příslušenstvím

t a k t o:

- I. Žaloba ze dne 13.6. 2018 včetně doplnění ze dne 4.12. 2018 a ze dne 5.2. 2019 se odmítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení vrací zaplacení soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

O d ů v o d ň ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 13.6. 2018 včetně dalších doplnění domáhá u zdejšího soudu na žalované zaplacení shora uvedené částky jakožto náhrady škody a nemajetkové újmy způsobené žalobci nezákonným rozhodnutím a nesprávným úředním postupem Obvodního soudu pro Prahu 9 a soudního exekutora JUDr. Ivo Luhana v řízení vedeném pod sp. zn. [redacted]

Vzhledem k tomu, že žaloba trpěla vadami návrhu, vyzval zdejší soud žalobce usnesením ze dne 29.1. 2019, č.j. 31C 116/2018-38, aby doplnil své podání, zejména aby uvedl, jaký orgán státu žalobci způsobil škodu, v čem konkrétně pochybení orgánu státu spočívalo, objasnil soudu příčinnou souvislost mezi vzniklou škodou a postupem orgánu státu, současně aby žalobce specifikoval, zda vedle nároku na náhradu škody uplatňuje rovněž náhradu nemajetkové újmy, to vše s tím, že soud žalobce poučil, že pokud nebude žaloba řádně doplněna, soud žalobu odmítne. Žalobce reagoval podáním ze dne 5.2. 2019, ve kterém uvedl, že žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody odpovídající zaplaceným úrokům, vedle toho rovněž požaduje náhradu nemajetkové újmy v uvedené výši 20 000 Kč, a to z titulu nezákonného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19.5. 2017, č.j. [redacted]. Vzhledem k tomu, že soudní exekutor nesprávně zastavil exekuční řízení, žalobce se nedomohl dlužného výživného a byl tedy nucen hradit úroky z čerpaného úvěru.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. se řízení zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90 o.s.ř.), se nazývá žalobou.

Podle ustanovení § 43 odst. 1 o.s.ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je jinak nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle § 43 odst. 2 o.s.ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat,

soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

Rozhodujícími skutečnostmi se ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 věty druhé o.s.ř. rozumějí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v žalobě uvést takové skutečnosti, kterými vylíčí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, tedy vymezit předmět řízení po skutkové stránce. Vylíčením rozhodujících skutečností v žalobě plní žalobce též svoji povinnost tvrzení, uloženou mu ustanovením § 101 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Nedostatek náležitostí žaloby brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení, neobsahuje-li vylíčení rozhodujících skutečností, nebo je-li vylíčení těchto skutečností natolik neúplné, neurčité nebo nestozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, nebo je-li mezi tvrzenými skutečnostmi a žalobním petitem logický rozpor (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 10. 2002 sp. zn. 21 Cdo 370/2002 či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 6. 2003 sp. zn. 25 Cdo 973/2002). Řádně vymezit předmět řízení je nezbytné i proto, aby soud mohl zkoumat, zda nastala překážka zahájení pře či věci rozsouzené.

Aby byla žaloba, v níž požaduje žalobce náhradu škody, resp. nemajetkové újmy vzešlé z nesprávného úředního postupu orgánů žalované, resp. z nezákonného rozhodnutí, způsobilá projednání před soudem, musel by žalobce řádně vymezit v prvé řadě tento nesprávný úřední postup, příp. nezákonné rozhodnutí, dále tvrdit, jakou částku žaluje a že v jeho sféře vznikla škoda, tedy majetkový úbytek vyjádřený v penězích, resp. újma nemajetková, odpovídající žalované částce, a konečně vyjádřit, v čem spočívá příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem (nezákonným rozhodnutím) a vznikem škody či újmy na straně žalobce.

Soud dospěl k závěru, že žalobce dostatečně nereagoval na podrobnou a návodnou výzvu ze dne 29.1. 2019, když soudu neosvětlil, zda požadovaná částka 20 000 Kč představuje náhradu škody nebo nemajetkové újmy, rovněž neuvedl, jak k výši žalovaného nároku dospěl. Jinými slovy žalobce nevyličil dostatečným způsobem rozhodující skutečnosti, žaloba trpí takovými nedostatky, pro které není možné pokračovat v řízení. S ohledem na shora uvedené zdejší soud uzavírá, že tvrzení žalobce jsou nedostatečná ohledně splnění podmínek vzniku odpovědnosti státu za škodu. Uvedené nedostatky nebyly odstraněny ani na základě výzvy soudu. Z výše nastíněných důvodů, tedy pro absenci tvrzení stran předpokladů podmiňujících odpovědnost žalované, soud žalobu odmítl, neboť skutkový základ nároku není určitý a srozumitelný.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve výroku II. dle ustanovení § 146 odst. 3 o. s. ř., kdy odmítne-li soud žalobu, je žalobce povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady, které v tomto případě představuje paušální náhrada hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. za provedené úkony (vyjádření k žalobě) ve výši 300 Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Soud dále výrokem III. rozhodl o vrácení soudního poplatku zaplaceného ve výši 2 000 Kč, a to v souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, v platném znění, kdy soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 27. března 2019

Mgt. Nikola Feixová, v.r.
asistentka soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.